

Sygn. akt II Cz 9/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Janusz Kasnowski

SSO Bogumił Goraj

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela (...) (...)

przeciwko dłużniczce B. W.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi dłużnika na czynności komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w M. K. S. w sprawie Km 5213/13

na skutek zażalenia dłużniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 25.11.2013 roku, sygn. akt XII Co 11699/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 9/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 25.11.2013 roku odrzucił skargę dłużnika. W uzasadnieniu wskazano, że dłużniczka powzięła informację o kwestionowanej czynności komornika najpóźniej w dniu 28.10.2013 roku gdyż tak datowana jest skarga, wobec czego 7 dniowy termin do wniesienia skargi określony w art. 767 § 4 kpc upłynął najpóźniej z dniem 04.11.2013 roku. Dłużniczka złożyła wprawdzie skargę przed tą datą jednakże skierowała ją do Sądu Rejonowego w M.. Tymczasem zgodnie z art. 767 § 1 kpc zd. 4 jeżeli do prowadzenia egzekucji wybrany został komornik poza właściwością ogólną, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie, skargę rozpoznaje sąd, który byłby właściwy według zasad ogólnych. Zarządzeniem z dnia 07.11.2013 roku Sąd Rejonowy w M. przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy. Przesyłka została nadana w dniu 12.11.2013 roku, tym samym wpływ skargi do właściwego sądu nastąpił już po upływie ustawowego terminu.

Dlatego też na mocy art. 767³ kpc skargę jako wniesioną po terminie Sąd Rejonowy odrzucił.

Zażalenie na to postanowienie wniosła dłużniczka, domagając się jego uchylecia i rozpoznania skargi. Dłużniczka podniosła, że skierowała skargę do niewłaściwego sądu z uwagi na nieznaną prawo. Nadto w uzasadnieniu zażalenia dłużniczka powtórzyła i zmodyfikowała zarzuty podnoszone w skardze.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za bezzasadne. Oczywistym jest, że skarga trafiła do właściwego Sądu po upływie ustawowego terminu. Jak wynika z zawiadomienia o wszczęciu egzekucji z dnia 20.05.2013 roku – karta 22 akt sprawy oraz zajęcia wierzytelności – karta 25 akt, komornik zawarł w nim właściwe pouczenie dotyczące treści art. 767 § 4 kpc. Pouczenie to było jasne i zrozumiałe a dłużniczka nie powinna mieć trudności z jego zrozumieniem. Należy, zatem uznać, iż dłużniczka została pouczona zarówno o możliwości złożenia skargi jak i terminie ustawowym do jej złożenia jak również właściwym miejscowo sądzie rejonowym.

Nie ma również wątpliwości, iż za datę wpływu skargi do właściwego Sądu należy uznać datę nadania przesyłki zawierającej skargę dłużniczki do właściwego sądu. Za datę pewną, w której dłużniczka dowiedziała się o treści zaskarżonej czynności komornika należy uznać datę sporządzenia skargi jak słusznie uznał Sąd Rejonowy. Jednak nawet przy przyjęciu tak korzystnej dla dłużniczki interpretacji uznać należy, że termin do wniesienia skargi został przez dłużniczkę przekroczony i to, o co najmniej 8 dni.

Wobec tego zasadnie Sąd Rejonowy uznał skargę za spóźnioną i jako taką podlegającą odrzuceniu.

Dlatego też na mocy art. 397 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 385 kpc i art. 13 § 2 kpc zażalenie należało oddalić jako bezzasadne.